

MED KNJIGAMI

1.4. št. 2

Leto 1974/75

št. 2

MED KNJIGAMI je bilten pionirske knjižnice v Kranju /oddelek pri Osrednji knjižnici Kranj/. Na leto izide 5 števil. Ureja vodja oddelka Berta Golob. Uredniški odbor: Ada Hrvatina, Bojan Pisk, Alenka Bole-Vrabec, Ivo Zrimšek. Razmnožuje Delavska univerza v Kranju.

Pomoč pri opremlenju: E. Batista.

PREBERITE

ura pravljic

je v pionirski knjižnici vsak drugi četrtek ob 17^h. Glej objave v torkovi številki Glasa!

Kadar so ure pravljic, je knjižnica od 17^h dalje za izposajo **z a p r t a**.

NA OBISK JE PRIŠLA PISATELJICA

Proti koncu leta smo bili povabljeni v pionirsko knjižnico. Vodja pionirske knjižnice nas je seznanila s knjigami. Poleg tega pa nas je povabila na obisk, ko bo prišla pisateljica.

Branko Jurco smo si predstavljali drugače. Mislili smo, da je veliko mlajša. Ko je prišla v knjižnico, ji je neki deček podaril ovetje. Začela je pripovedovati o svojem življenju, mi pa smo jo poslušali in spraševali. Povedala nam je, da najraje piše za mladino.

Vsi smo bili veseli, da smo se srečali s pisateljico.

Stane Pavlovič, 8.r.
Posebna osn. šola Kranj

BRANKA JURČA

Desni breg je bil daleč. Levi breg enako daleč. Lahko bi klicala na pomoč, ali jaz nisem klicala - sklenila sem, da ne bom klicala.

In tako se je začel tudi breg bližati, lahko sem že vedela, da bom Dravo preplavala. Preplavala!

Bila sem vesela - ustnice so posinele, noge so se tresle, ali srce je bilo ko ponorelo.

/Iz knjige RODIŠ SE SAMO ENKRAT/

V letošnjem šolskem letu smo bili tudi učenci naše šole povabljeni v pionirski knjižnico. Tu nas je profesorica seznanila o knjigah in tudi o pisateljih. Ko je spoznala, da se vsi radi seznanjamo s knjigami, nas je povabila na srečanje s pisateljico. Tega vabila smo bili veseli. To pa zato, ker do sedaj še nismo videli pisateljice od blizu.

Ko smo čakali na slovesni trenutek, smo vsi mislili, da bo stopila pred nas prav mlada pisateljica. Vsi smo se zmotili. Med nas je prišla že priletna gospa. Pripovedovala nam je o svojem življenju. Pisateljica je po poklicu učiteljica. Knjige je pisala samo ob prostem času.

Ko je sama nehala pripovedovati, smo jo začeli spraševati različne stvari. Iz knjižnice smo odšli polni lepih vtisov. To srečanje mi bo ostalo v spominu.

Resnik Dušan, 8.r.
Posebna osn. šola Kranj

Mnogi pionirji po vsem svetu se ob pogledu na knjigo vprašajo: "Kaj sploh je knjiga?" Zame je knjiga večni prijatelj, ki pomaga pri učenju slovenskega jezika in krajša prosti čas.

Zelo rad prebiram knjige, saj letos že peto leto hodim v pionirsko knjižnico.

Ta ustanova dela v Delavškem domu, ta pa stoji nasproti blagovnice Globus. V njej vsak dan najde kase primerno knjigo. Zraven tega najdeš v knjižnici še revije, kot so: Pionirski list, Kurirček, Proteus, Liciban itd. V njej lahko dobiš knjigo, če ti vohi domače branje.

Za mene je knjižnica kar prijetna ustanova.

Rogelj Vojko
6. b

KNJIGE Z NAŠIH

- F.Godina: Sezidala si bova hišico
- G.Padoan: Robinzon v vesolju
- K.Grabeljšek: Moja partizanska oprema
- E.Peroci: Kje so stezice
- J.London: Tri srca
- M.Jelnikar: Moj vrt moje veselje
- M.Hace: Zadnja rakolovka
- W.Forbis: Kavboji
- B.Capps: Indijanci
- A.Poleneč: Z Darwinom okoli sveta
- A.Šiftar: Vrtno drevje in grmovnice
- Rdeči atom
- R.Horstmann: Pleskarstvo za vsakogar
- K.Jarunkova: O psičku, ki je imel dečka
- Enciklopedija okrasnih rastlin

POLIC

PAVEL KUNAVER

BREZNA

IN

VRHOVI

IN ZOPET SMO SE ZBRALI OB BREZNU IN VPRIČO LJUDI IZ OKOLIŠKIH VASI TER OB PREROKOVANJU, DA NAS BODO VZELI "BELE ROKE", "KRVAVA STEGNA" IN "TISTI Z RDEČO KAPICO," SMO SE PRIPRAVILI ZA SPUST V MARJANŠČTICO. OB JAMI SMO PRITRDLI VITEL NA MOČNO DESKO, JO OBLOŽILI S TEŽKIMI SKALAMI, VRV PA PRETAKNILI SKOZI ŠKRIPEC, KI JE BIL PRIVEZAN NA MOČNO VEJO NAD PREPADOM. NA KONEC ŽELEZNE VRVI SMO PRITRDLI KOLEC ZA SEDEŽ. PRVI JE BIL ZOPET BRINŠEK, KI SI JE NAVEZAL VAROVALNO VRV ČEZ PRSI, DA BI IMEL PROSTE ROKE ZA SVETILKO IN PIŠČALKO. NATANČNO SMO SE DOGOVORILI ZA POSAMEZNA ZNAMENJA S PIŠČALKO, POTEM SE JE VRV NAPELA IN BRINŠEK SE JE ZAČEL POGREZATI V TEMO. TIHO SMO ZRLI ZA NJIM V GLOBINO. ZAVOJ ZA ZAVOJEM SE JE ODVIJAL Z VALJA. ŽE SE JE BLIŽAL KONEC VAROVALNE VRVI IN BALI SMO SE ŽE, DA BO NAŠ TRUD TO POT ZOPET ZASTONJ, KO SMO ZASLIŠALI ZNAMENJE "STOJ"! VRV JE POSTALA OHLAPNA, VEDELI SMO, DA JE TOVARIŠ STOPILO NA TLA. ZA NJIM SMO SE SPUSTILI ŠE ŠTIRJE V PREPAD IN DOMAČNI SO MENILI, DA NAS NE BO NAZAJ. TODA TO PREROKOVANJE SE NI IZPOJNTILO, KAJTI VSI SMO SE VRNILI IZ TE PREKRASNE JAME. IZ DNA SEM LAHKO LEPO OBČUDOVAL NAŠO VOŽNJO. VRHNJI DEL BREZNA JE PODOPEN STRMEMU LIJAKU, KATEREGA STENE SO SICER PREPERELE, VENDAR K SREČI PRERASLE Z MAHOM. PO OZKEM LIJAKU SMO PREŠLI PRECEJ OSTER ROB, NATO PA SE JE PRIČEL NAJLEPŠI IN NAJZANIMIVEJŠI DEL PREPADA, KER SE JE PROSTOR POLAGOMA ŠIRIL. VODA JE OGLADILA SKALNATE PLASTI. STENE SO GLADKE, LE MAJHNI ŽLEBIČI JIH PREPREZAJO. NIKJER VARNEGA OPRIMKA IN GORJE MU, KI BI SE MU SREDI VOŽNJE PRETRGALA VRV.

Ekspedicija

Knjiga opisuje ekspediciji s papirusovo ladjo RA. Thor Heyerdahl je hotel preveriti ali so stari Egipčani morda prpluli v Ameriko že nekaj tisoč let pred Kolumbom.

Za ta podvig je zgradil ladjo iz istega materiala, kot so bile včasih zgrajene egipčanske ladje. Ladja — »papirnata ladja«, ki je bila izdelana iz papirusovih trstov, je bila dolga nekaj več kot deset metrov in prvič po več stoletjih se je podobno plovilo spet pojavilo na valovih oceana. Strokovnjaki so trdili, da bo razpadla in potonila kakor hitro bo zapustila mirne rečne vode. Na prvi odpravi je Ra preplul 2700 milj; potem pa so ga strahovite nevihte tako prepojile z vodo in poškodovale, da ga je moštvo v strahu pred morskimi psi moralo zapustiti. Druga — zmagovita — odprava na Raju II, je samo leto dni kasneje izplula iz Maroka, obšla afriško obalo in Kanarske otoke ter nato prečkala Atlantik. Po 57 dnevih in 3270 preplutih miljah je pristala v Bridgetownu na otočju Barbados — le 300 milj od južnoameriške obale. EKSPEDICIJA RA je še ena izmed resničnih dogodivščin Thora Heyerdahla; po zanimivosti, privlačnosti in pomembnosti prav nič ne zaostaja za Kon-Tikijem.

Moč vetra je naraščala. Postalo je skoraj divje. Brez krmilnih vesel nismo imeli sploh nobene oblasti nad Rajem, vendar se je na srečo še vedno držal prave smeri. Abdulah, ki se je očistil zunaj in znotraj, se mi je pridružil na mostičku in s sabo prinesel nož in sveder. Treba je bilo najti način, kako privezati lopate z vesel nazaj na drogove. Abdulah je bil židane volje; medtem ko se je trudil, da bi obdržal ravnotežje in mu je veter napenjal dolgo haljo, je popeval centralnoafriške pragozdne melodije. Prišel je še Carlo s svojim alpinističnim znanjem vezanja vozlov in prvo veslo je bilo že skoraj nared, ko se je veter resnično poslabšal. Dva močna udarca vetra iz različnih smeri sta nas presenčila in zasukala jadro, še preden smo sploh lahko uredili jadra in pritrdili kline.

Zdaj se je veter z vso močjo od spredaj zakadil v veliko jadro. Težki in skoraj sedem metrov dolgi križ, na katerem je viselo jadro, je tako divje udaril ob dvonogi jambor, da je malo manjkalo, da bi se les na vrhu razklal; veliko glavno jadro pa je plahutalo in krčevito trzalo, da smo mislili, da se bo raztrgalo. Prevrnilo je košare s sadjem in se ujelo v kokošnjak, da se je našim krikom pridružilo še besno kokodajsanje kokoši. Štirioglata košara s hrano se je hipoma osamosvojila in zaplesala v peneči se brazdi za ladjo.

Jsem učila Enaruda. Goro
sem najst let.

V knjižnici sem začela hoditi
že v tem šolskem letu. Učilo sem
enkrat ali dvakrat teden v knjižnici.
Tudi je bilo vse. Radam
prebram knjige za ciliane, uči
ljo pa me tudi knjige za norme pi
dmete (zemljepis, zgodovina...) da
lahkot plačam namudimo, telom
pa rjevi, če drugi šolarji "biskajo"
po med leporelozemimi knjigami.
Časih popravim katero od knjig.
V knjižnici hodi tudi moja prij
ateljica. Jaz sem isla večkrat v knji
žnico - prijateljica jama. To me je
navdušilo. Shlenila sem tudi, da
lahko mi del me bom nosila do
mar. V knjižnici bom knjige.
Kakor imo me prst čar ga
preživim v knjižnici pri knji
gah. Knjige so moje najboljše
"prijateljice". Časih me nje za
nimam, sedaj pa mi je vol
če knjige ne preberem. V knji
žnici knjižnici mi je zelo
všeč zato, ker so knjige lepo
zvečene pa pišejo pre
taljev.

Prisrčno vas
pozdravlja

Veronika

Elaček

G. Padoan:

ROBINZON V VESOLJU

Robinzon se je zavedel, da ga doslej nista podpirala ne pogum ne trdna volja, ampak upanje v čudež. Zdaj, ko ni mogel več upati, se je počutil praznega, brez volje.

V nekaterih pogledih se je njegov položaj izboljšal. Bil je tako blizu pajka, da bi ga reševalci s pomočjo lunarnega džipa, ki ga je pajek v svojem trebuhu prinesel na Luno, kmalu našli. Toda našli bi truplo. Kisika je imel samo za tri ure. Tri ure življenja. Reševalci pa so bili verjetno še na Zemlji.

Tri ure življenja, sto osemdeset minut. Pravzaprav že nekaj manj...

Zazrl se je v ogromno skalnato ogrado, ki je strmo ločevala eliptično dolino kraterja 436. Belkasti grebeni neenakih oblik so se odražali od temnega nebesnega ozadja kot množica kipov. Južna konica je kot nagrobna plošča molela kvišku, toplotna erozija in meteoritski dež sta zarezala vanjo tisoče čudnih in pošastnih podob.

"Prav, Robinzon," je zamrmral major, "dobil si največji grob, kar jih je kdaj imel človek."

Grob je bil dolg osemdeset kilometrov in širok šestdeset, nad njim se je kot nagrobnik dvigal nebesni obod, ves pretkan z drobnimi sinjimi, rumenimi, rdečimi in belimi lučkami.

o d l o m e k

K. Jarunkova:

O PSIČKU, KI JE TMEL DEČKA

Psiček je bil svetovljan, veliko zanimivega je videl na svojih potepih. Vedel je, da vsakemu psu pripada vsaj en človek. Videl je močne volčjake, bokserje in doge, kako vodijo na sprehod svoje gospodarje. Videl je neumne terierje, kosmate pinče in brezoke jazbečarje, kako vlečejo križem kražem po stezicah na jermen privezane gospodarje.

Dolgo je takole opazoval pasji svet in marsikaj mu v njem ni bilo všeč.

Nekaj pa je doumel: da je brez svojega prijatelja vsak pes žalosten in sam sebi odveč.

Sklenil je tedaj, da si bo našel svojega prijatelja.

In že si ga je tudi izbral.

To sicer ni bil bogve kako velik človek, saj je hodil komaj v prvi razred, vendar je bil zanj pomemben. Bil je droben in pegav in to je bilo psičku seveda všeč.

Tako mu je bilo to všeč, da se je cele dneve motal po parku in čakal, kdaj se bodo na drugi strani ulice odprla šolska vrata.

A ne, da bi vedel, kdaj se ta vrata odpro. Kot vsak dober pes je tudi on imel v glavi uro, ki mu je natančno kazala, kdaj mora priti tisti, ki ga imamo radi.

Vedel je, da to ne bo prej kot okrog dvanajste.

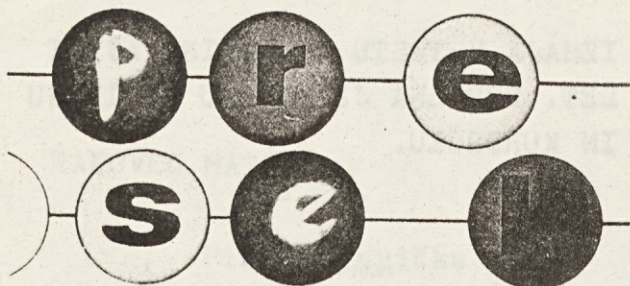
o d l o m e k

Zelo rad berem knjige.
 Bil sem že majhen, ko
 mi je mama kupovala
 knjige. Vsek dan mi je
 brala najljubše knjige.
 Ko sem bil že večji,
 sem se vpisal v knjižnico.
 Veliko knjig sem že nabr-
 ral. Partince sem celo
 4 krat. To je bila moja
 najljubša knjiga. Uledal
 sem tudi film. Utroci so
 Matije zelo magajali.
 Sudi med seboj so se
 velikokrat spili in tudi
 magajali so drug drugemu.
 Imeli so lepo guslnico,
 na jo je demar prerokal
 Ferjancu. Toda filma
 in zgodbe je bilo kmalu
 konec. Najbolj sem se
 napotil perem, ki so jo ma-
 gajali Matije.

SLAVKO

BORAK

V PIONIRSKT KNJIŽNICI LAHKO
PREBRATE NOVO REVIJO. TO JE

LIST ZA MLADE

FIZIKE

MATEMATIKE

ASTRONOME

V NJEM POSTE NAŠI T ZANIMIVE
ČLANKE, PA TUDI RESNE IN KRAT-
KOČASNE NALOGE, ŠALE, ANEKDOTE,
PODATKE O ZNANSTVENIKIH, KRI-
ŽANKE IN STRIPE. ZNANSTVENE
SEVEDA.

Galeb

Mladinska revija

IZHAJA V TRSTU ŽE ENAINDVAJSET
LET. PODOBNA JE NAŠEMU CICEANU
IN KURIRČKU.

Ivan Matičič:
Svarunjevo bratstvo

69. Na glavi imajo nizko železno pokrivalo, čez prsi in pleča bivojske kože, ki naj jih ščitijo pred kopjem in udarcem sekire. Podobne bivojske ščite nosijo tudi Sloveni. Bavari pa imajo celo gole roke in noge povite z vrbovino. To so torej Bavari, novi in nevarni sovražniki Slovenov. Nizdol hrume čez ovire in nasipe, s prvim mahom hočejo pobiti te poganske pse, s katerimi se srečajo danes prvič na svojih bojnih pohodih. Močno so prepričani, da jih bodo že s prvim mahom pobili na tla, preostale bodo pa gnali na cesto.

ODSLEJ JO LAHKO PREBIRATE TUDI V
PICNIRSKI KNJIŽNICI

knjige, ki jih priporoča

RAKOVEC MATJAŽ:

Pika Nogavička

Drejček in trije Marsovčki

V pasti

PAVLIČ DARKA:

Edinka

Gnezdo Sršenov

Robin Hood

DEBELAK JOLANDA:

Mladost na stopnicah

Letališče

Gimnazijka

Klic divjih gosi

KOSIRNIK ROK:

Bratovščina Sinjega galeba

Ostržek

Bobri

OBLAK POLONCA:

Lassie se vrača
Rolf gozdovnik
Narava neznana znanka

ABRAMOVIČ ANITA:

Baree, Kazanov sin
Pisani živalski svet

KASTIGER MOJCA:

Angleške pravljice
Solzice
Gospod Hudournik

BERTONCELJ BOJAN:

Lepi janičar
Mladost

ČIRIČ MATJAŽ:

Ileteča učilnica
Pikica in Tonček
Emil in trije dvojčki

OBLAK BARBARA:

Lukec in njegov škorec
Lupinica
Mule

KRŽIŠNIK ZVONKO:

Velika gala predstava

Tudi jaz sem član pionirske
 knjižnice v Kranju. Velanjen
 sem že dve leti. Vpadeluder
 mi je dal moj prijatelj, ki je
 že star obiskovalec. Knjižice
 v knjižnici mi reko ugajajo.
 Namamam se na strokovne
 literature in pomorstvo.
 Ud tega sem prebral že mno-
 go knjig. Knjižnica dobiva
 mnogo novih knjig. Tudi
 stari knjižničarji se je
 povečalo. Knjižnico obiščejo
 tudi pisatelji in pesniki. katerih
 dela so shranjena v knjižnici.
 Dobro lahko veliko knjig,
 ki jih potrebujemo, v tej
 knjižnici lahko preberem tudi
 veliko revij. V tej knjižnici
 najo hotiček tudi manjši
 obiskovalci. Prihajajo jim
 odloščanje pravljic. V
 knjižnici dobim mnogo
 knjig, ki jih potrebujem
 za štivo. Eriem Danjan

SERAŽIN BORIS:

Skrivnostni otok
Rodila se je svobodna

ZUPANC DARKO:

Med igro in matematiko
Vesele ure
Superanekdote

MAVEC MILAN:

Zgodba o Ferdinandu
Neznalček na Luni
Neznalčkove dogodivščine

KOVAČIČ IRENA:

Čarodejev klobuk
Na Krasu

ŽNIDARŠIČ DARJA:

Dekle z biseri
Zlato pero
Dekla Ančka

RAKOVEC SANDI:

Na milijarde sonc
Old Surehand
Karavane se bojujejo

Z knjigami v knjižnici sem zelo
 zadovoljen. Knjižnica je pred nekaj
 dnevi dobila nova stojala za
 knjige. Mislim, da je soba malo
 premajhna. Kamina me predvsem
 zgodovina in fantastična literatu-
 ra. Sedaj je dobile knjižnica nekaj
 novih delavk, v dobri obisko-
 valnem, saj lahko hitreje dobijo
 knjigo, ki si jo želiš. V knjižnici
 dobim večina knjig, ki jih
 potrebujem za domače štivo in
 branje. Od "kavbojskih" knjig
 mi je najbolj všeč pisatelj
 Karl May. Tudi Jules Verne
 občudujem. V knjigah si
 iščem tudi zadovoljstvo.
 V dobro razpoloženje so tudi
 kerije, ki jih lahko preberes
 želim, da bi bilo več obiskov
 pisateljev, pisateljic (Anton Ingolič)

Vaš član Berta Vinko

s knjigo

SLOVENSKA NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA JE L. 1974 PRAZNOVALA DVESTOLETNIČO. N U K JE NAŠA NAJPOMEMBNEJŠA KNJIŽNICA. V NJEJ HRANIJO VSE KNJIGE, REVIJE, LEPAKE, PROSPEKTE, SKRATKA VSE, KAR IZIDE NATISNJENO V SLOVENSKEM JEZIKU. TA USTANOVA POSREDUJE NAŠE KNJIGE V NAJBOLJ POMEMBNE KNJIŽNICE PO SVETU, TAKO DA SLOVENSKO KNJIGO LAHKO NAJDETE TUDI V KNJIŽNICI V LONDONU ALI NA PRIMER V MOSKVI IN LENINGRADU. NAJSTAREJŠA KNJIGA, KT JO HRANI N U K , JE STARA ŽE NAD TISOČ LET.

- kdor se želi natančneje seznaniti z zgodovino NUK, naj poišče ustrezní članek v PIONIRJU, 1.1974/1975, št.3.

skozi stoletja

L. 1974 se je v pionirsko knjižnico vpisalo **699** novih članov.

Izposodili smo vam

na dom **69921**
v čitalnico **12615** knjig in revij.

Knjižnico si je ogledalo 18 skupin iz šol in vrtcev.

Ure pravljic se je udeležilo vsakokrat od 10 do 15 poslušalcev.

Od 5.9. do 15.9. je bila v Gorenjskem muzeju javna razstava, ki jo je v sodelovanju z uredništvom Pionirja pripravila pionirska knjižnica /PIONIR V LETIH PO OSVOBODITVI - OTROŠKI EKSLIBRISI/; ista razstava je bila septembra 1974 v ljubljanski Narodni in univerzitetni knjižnici ter na osnovni šoli Tone Čufar v Mariboru.

V čitalnici smo pripravili razstavo sto let starih knjig.

Srečanja s pisateljico Branko Jurca se je udeležilo 40 bralcev.

L. 1974 smo kupili **1991** novih knjig

